
SÁNDOR ZOLTÁN VERSEI

EUFÓRIA

Elvesztem eszméletem.
Szabad leszek.

PILLANTÁSOM ELTŰNIK A MESSZESÉGBEN

Pillantásom eltűnik a messzeségben,
a messzeségben tűnik el minden.
Engedem, hogy elbűvöljenek a kezek,
halott fellegek táncát figyelem.

És süppedek valahová . . .
Valahová ezen a világon túl.
És gondolkodok.
És hallgatok.

MÁR MEGINT

Az Isten a földön járt.
Osztott valamit.
Átaludtam a napot.

AGÓNIA

Nevet adtak.
Halálra ítélték.